

Cena Bronislavy Müllerové – posouzení vítězných textů, PhDr. Martin Šimsa, PhD.

Boris Jedinák je autorem dvou nápaditých, lehce absurdních, sarkastických, do černého humoru přecházejících minidramat, v nichž barvitě vykresluje a ukazuje společenské pokrytectví na dýchánku u paní W. a pozdní podzim soužití mezi dominantním mužem a submisivní ženou. Svoboda slova je intenzivně přítomna svou nepřítomností.

Daniel Oborák se vážně zamýšlí nad právním řádem a společenskou morálkou, svobodou slova v běžném životě, v médiích i literatuře, nad bulvarizací médií, formami mediální štvance, nad právními i morálními otázkami vyplývajícími z filmu "Kájínek" či z Vieweghovy prózy "Mráz přichází z Hradu".

Dominik Čech věcně a střízlivě analyzuje minulost a přemýšlí o tom, proč se po ní tolik lidí ohlíží. Důvod autor vidí ve lhostejnosti, apatii a neschopnosti vytvořit něco nového a lepšího oproti tomu, co zde bylo.

Tadeáš Kratochvíl předkládá částečně oprávněnou kritiku současnosti, nových myšlenkových schémat a klišé, nízké společenské tolerance vůči kritice. Nový typ cenzury se autor pokouší ukázat na eseji, za který byl kritizován, tedy za srovnání EU a Sovětského svazu, kde se ovšem např. domnívá, že politická korektnost je srovnatelná s gulagem. Prozrazuje však skutečný zájem o minulost a obrozenecský pathos v diskusi se spolužáky.

Aneta Jirková napsala napínavý, věrohodně působící příběh, v němž se hrdinka potýká s vlastní vinou, když člověk mlčí v případě popírání holocaustu či když se doví o znásilnění v rodině, v níž bydlí. Je tu silně ukázáno, jakou odvahu člověk potřebuje, když má mluvit - jednat a je na to sám.